

EEN SIMPEL DOCH DOELMATIG TREKNET B.V. VOOR HET VANGEN VAN WEIDEVOGELS, STELTLOPERS EN MEEUWEN.

door Hub.J.J.Oome.

Bij mijn naspeuringen op het gebied van vangmethoden ben ik vrij diep ingegaan op het hier geschetste net, hetgeen door zijn eenvoud en korte tijd voor uitleggen (+ een half uur) bruikbaar lijkt voor het ringwerk.

Het geschetste net dat voor insiders weinig beschrijving meer behoeft, kan op diverse wijzen nog geperfectioneerd worden. Als in plaats van het getaande touw van vroeger een nylonlijn wordt genomen (elastischer), kan deze veel korter zijn. Ook kan t.b.v. de snelheid een rubberveer aangehaakt worden om de lijn steeds goed op spanning te houden. Het windscherm oftewel de "schuil" zou een soort hutje kunnen zijn, dus met 4 wanden, al of niet met een dak. De houten paaltjes en lurfhouten kunnen plaatstalen driehoeken worden (gemakkelijk in de grond te slaan en uit te trekken en bieden veel houvast).

De staven komen in een geultje dat aan de bovenkant 3 cm. en bij de lurf 8 cm. diep is.

Aan deze diepte kant wordt het lurfhoutje ingeslagen waar de staaf los tegen wordt gelegd. Let op de keephouten waarin de staven worden geborgen, het dichtst bij het trekhout ruim onder de keep, de ander op het nippertje.

Zoals met alle soorten van slagnetten moet men de vogels a.h.w. dwingen op de vangplaats neer te strijken en niet er naast. De volgorde van stellen is : lijn uitleggen, de 3 palen slaan, lijn strak trekken en vastzetten, geultjes steken, lurfhoutjes slaan, staven in leggen, keephoutjes slaan, net geheel uitspreiden en met pennen tussen de keephouten vaststeken aan de grond (de bovenkant zit reeds aan de lijn geregen), nu trekt

men de lijn tot over de gleufjes in de staven, die tegen het opwippen onder de kepen worden geduwd, het netwerk wordt nu ineen geslagen onder de lijn, hier en daar nog wat bladeren of gemaaid gras erop en de zaak is vangklaar.

Met hetzelfde netwerk kan het vang-oppervlak verdubbeld worden door de staven 2 maal zo lang te nemen en het net aan de grond te pennen tussen de lurven. Het wordt dan in feite een "open net".

Voor steltlopers is de waterkant een goede vangplaats, zorg dat onder het net geen vogels kunnen verdrinken of geheel nat worden en maak buiten het vangbereik het water zo diep, dat daar geen vogels kunnen landen.

Wat betreft de wip, dit vereist veel kennis van zaken t.b.v. het welzijn van de roervogel.

De door de Friesche wilsterflappers gebruikte wip lijkt me overigens geschikter. In plaats van het paaltje met de daarin scharnierende stok bestaat het "wuwizer" uit een klosje in de grond waarin het ijzerdraad van de "pan", (diam.6 mm) scharnierend is gemaakt en aan de andere kant van het scharnier in verticale stand + 15 cm. is omgebogen.

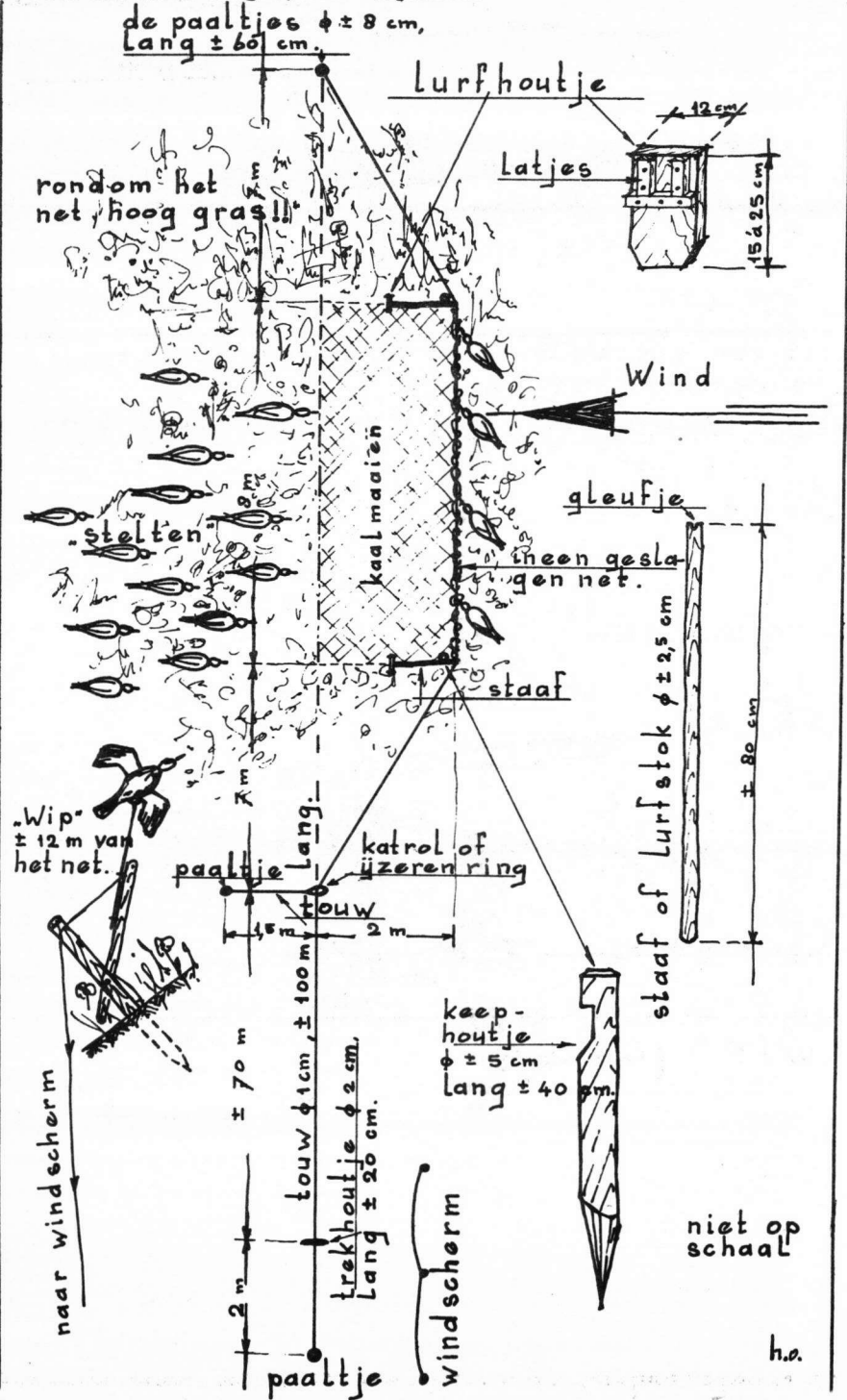
Bovenaan dit verticale stukje zit de wiplijn (zie schets).

De roervogel moet zuiver met de kop in de wind zitten.

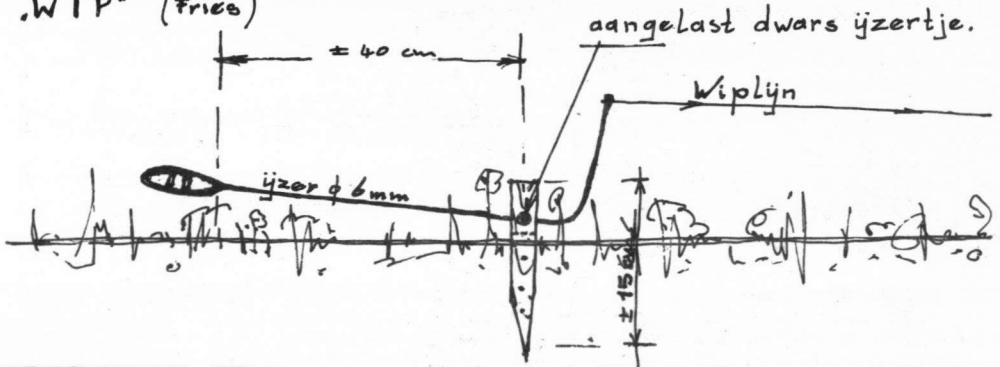
Het werken met een roervogel moet m.i. eerst terdege bij een ervaren vanger gezien worden om het op verantwoorde wijze te kunnen toepassen.

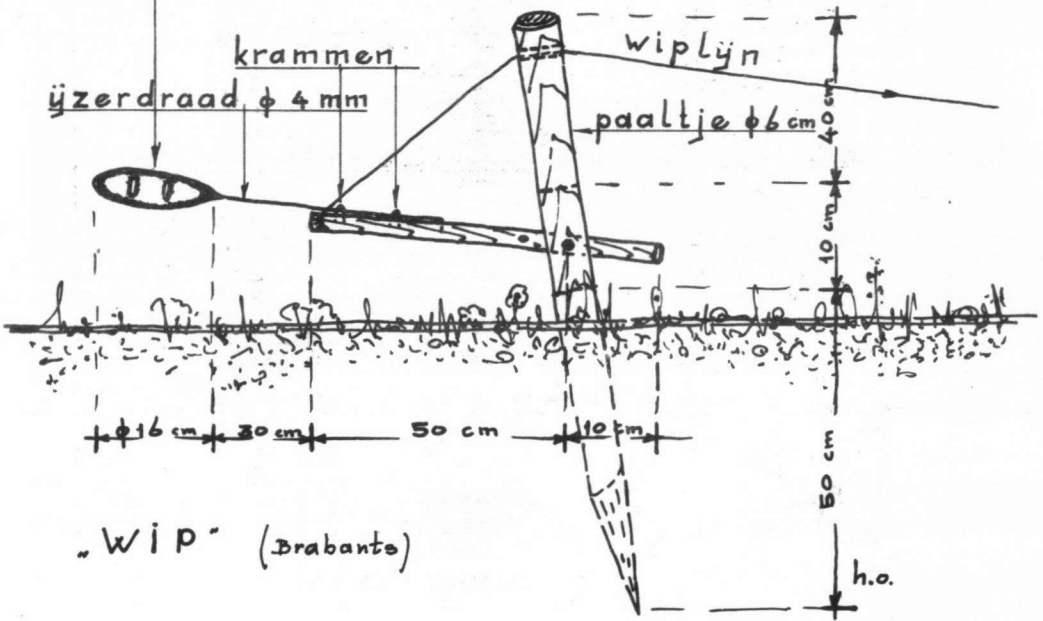
z.g. "Springnet", tot begin dezer eeuw in gebruik aan de Maaskant voor kieviten vangst, soms kemphanen.

„WIP“ (Fries)

dekje van sterkdoek met 2 gaten 8×27 mm,
hart op hart 28 mm.
bosje veren met zachte winding $\phi 10$ mm.

„WIP“ (Drabante)